

POSTANOWIENIE

Dnia 10 stycznia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Stanisław Stankiewicz

w sprawie **M. W.**

skazanej z art. 148 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 10 stycznia 2025 r.,

wniosku obrońcy skazanej o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją wyroku Sądu Apelacyjnego w Lublinie

z dnia 4 czerwca 2024 r., sygn. akt II AKa 54/24,

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Radomiu,

z dnia 17 listopada 2023 r., sygn. akt II K 95/23,

na podstawie art. 532 § 1 i 3 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł:

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

W podnoszącej zarzuty rażącego naruszenia prawa procesowego kasacji obrońcy M. W., zawarty został również wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego, przez tę skargę, orzeczenia, do czasu jej rozpoznania. Obrońca jednak w żaden sposób owego wniosku nie uzasadnił.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek obrońcy skazanej nie zasługiwał na uwzględnienie.

Na wstępie przypomnieć należy, iż zgodnie z art. 532 § 1 k.p.k., w razie wniesienia kasacji Sąd Najwyższy może wstrzymać wykonanie zaskarżonego orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od rozstrzygnięcia kasacji. Wstrzymanie wykonania orzeczenia ma niewątpliwie charakter wyjątkowy, wprowadza bowiem odstępstwo od zasady niezwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń (*vide* art. 9 k.k.w.), a wobec tego nie podlega wykładni rozszerzającej, zaś sam fakt wniesienia kasacji nie stanowi dostatecznej podstawy do zastosowania tej szczególnej instytucji. Łączy się to bowiem z faktem, że kasacja przysługuje od prawomocnego wyroku, a więc orzeczenia objętego prawnym domniemaniem prawidłowości zawartych w nim rozstrzygnięć. Wprawdzie przepis art. 532 § 1 k.p.k. nie formułuje przesłanek przemawiających za podjęciem takiej decyzji, jednakże od dawna utrwalone jest stanowisko, że zastosowanie instytucji wstrzymania wykonania orzeczenia, winno być uzasadnione szczególnymi i jednoznacznymi w swej wymowie okolicznościami prowadzącymi do wniosku, że wykonywanie lub wykonanie orzeczenia, przed rozpoznaniem skargi kasacyjnej spowodowałoby dla skazanego wyjątkowo dolegliwe skutki i w zasadzie nieodwracalne skutki. Do owych szczególnych okoliczności należy zaliczyć rangę i charakter postawionych zarzutów kasacyjnych i ich widoczną już *prima facie* zasadność, a w związku z tym wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia wniesionej skargi, gdyż w takiej sytuacji wykonanie orzeczenia przed rozpoznaniem kasacji, zwłaszcza w zakresie kary, spowodowałoby dla skazanego poważne i nieodwracalne następstwa.

W świetle powyższych uwarunkowań, nie przesądzając oczywiście ostatecznego rozstrzygnięcia sprawy, które nastąpi po merytorycznym rozpoznaniu wniesionej przez obrońcę kasacji, na obecnym etapie postępowania nie zachodzą wystarczające przesłanki do zastosowania instytucji uregulowanej w art. 532 § 1 k.p.k. Sąd Najwyższy nie stwierdził bowiem wystąpienia, w realiach przedmiotowej sprawy, szczególnych, wyjątkowych okoliczności prowadzących do wniosku, że wykonanie zaskarżonego wyroku mogłoby spowodować dla skazanej nieodwracalne, niekorzystne skutki. Zresztą to sam skarżący powinien odrębnie, w powiązaniu z formułowanymi w kasacji zarzutami przedstawić dodatkową argumentację i wykazać właśnie szczególnymi i jednoznacznymi w swej wymowie

okolicznościami, wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia tychże zarzutów, a tym samym i nieodwracalnych skutków wykonania już obecnie prawomocnie orzeczonej kary. W sprawie niniejszej wskazanym wymogom obrońca jednak nie sprostął, skoro złożony wniosek nie został merytorycznie umotywowany. Same zaś zarzuty kasacji, wskazujące na rażące naruszenia prawa procesowego - dla ustalenia ich zasadności - muszą zostać szczegółowo przeanalizowane przez Sąd Najwyższy na rozprawie kasacyjnej. Rzecz jasna takiej gruntownej oceny nie można dokonywać na przedpolu merytorycznego rozpoznania niniejszej kasacji, w sytuacji, gdy nadzwyczajny środek zaskarżenia nie podnosi tego rodzaju uchybień oraz argumentów, które w sposób oczywisty, a więc bez potrzeby głębszego wnikania w całokształt materiałów sprawy, wskazywałyby na niebudzącą wątpliwości, ewidentną ich zasadność.

Na marginesie dostrzec również należy, że w pisemnej odpowiedzi na tę kasację, prokurator wniósł o jej oddalenie jako wręcz oczywiście bezzasadnej.

W tym stanie rzeczy, Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, że nie zachodzą wystarczające podstawy do zastosowania wyjątkowej instytucji wstrzymania wykonania zaskarżonego orzeczenia z art. 532 § 1 k.p.k. Przedmiotowe postąpienie w żadnej mierze nie przesądza o trafności podniesionych w kasacji zarzutów i treści przyszłego rozstrzygnięcia.

Z tych wszystkich powodów, orzeczono, jak na wstępie.

ł.n

r.g.